

מאת הגאון מ"ר הרב ברוך הייטפלד שליט"א,
ראש טלל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

3. Dishonoring the Service of Hashem. Even if the above two reasons would not apply it is still prohibited to *daven* while driving. The **Mechaber** writes: “*It is prohibited to do any act of work while saying a beracha.*” (1) The **Mishna Berura** explains (2) because he is showing that he is treating the service of *Hashem* in an unserious manner. Thus, even light activity needing minimal concentration is prohibited and certainly one that requires real concentration. This applies to all *tefillos* and *berachos* and is included in the *posuk*: “*If you behave casually with Me.*” (3) The **Ben Ish Chai** (4) gives some examples of “light” acts that are prohibited - putting on or taking off a garment, signaling with one’s eyes or fingers, etc. The **Kaf Hachaim** (5) adds cleaning off a table while saying a *beracha* *kaf* eating, to the list. Certainly, then, one may not *daven* while driving. Therefore, one who says *birchas hashachar* while driving to *shul* for *Shacharis* is doing the wrong thing.

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (26)

1. Danger. In the olden days, there was a *heter* to *daven* if stopping and getting off a donkey or wagon would cause a disturbing delay. Today, though, driving a car does not allow for this *heter*. To avoid risking one's life and the lives of others, one has to keep his mind on the speed, activity on the road, directions around him as seen in mirrors, etc. Being lax in these things can be fatal. If one finds himself in a situation where he cannot stop because of danger and the only way to *daven* before he misses, is to say *Shemona Esrei* while driving, he is still not allowed to *daven*. He should make up the lost *tefillah* by *davening* a second *Shemona Esrei* in the next *tefillah* to make up for the lost *tefillah*.

ביץ הריחיים – תבלין מרף היומי – סנהדרין גה:

[illegible]

“Chazal tell us: ‘Hashem lifted the mountain over their heads and said ‘If you accept the Torah good, but if not, your burial will be there’ (ע"ב: ב) Since Bnei Yisroel served idols in Egypt, they deserved death, however, Hashem said if they accept the Torah, they can live. Thus, it says 'שם' - ‘there’ will be your grave, referring to Egypt where they deserved death.”

**To place an ad or to dedicate in
your city for a simcha, yahrzeit or
any reason, please send an email
to: Torahtavlin@yahoo.com**

104,091
already sign
Sign too

מוקדש לעילוי נשמת הרב צבי
הירש ב"ר משה דוד בלונדר ז"ל,
יארצייט ב"ד שבט * תנצב"ה
By the Blonder/Gold Family

(1) שו"ע או"ח קצ"א (2) משנ"ב שם (3) ויקרא כו:כא
(4) בן איש חי [שנה א', חקת ה'] (5) כף החיים קצאה

TORAH TAVLIN

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

טיב התכלית

מאת הרב ר' גמליאל הסק רבינו ר' שלום ר"י שער השמים ודסלים עדיין

הנה בפרשה זו אנו קורים על מתן תורה, וידוע מפי ספרים וסופרים כי הקריאה מעוררת את הומו, ועל כן שומה עלינו להתבונן קצת בתכלית תניית התורה לישראל. והנה הדיבור הראשון שיצא מפי הקב"ה לישראל הוא הציווי על האמונה "אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים". האמונה היא היסוד לכל התורה כולה, היסוד לכל עצם מציאותו ומחולו של האיש הישראלי. הן מודעת זאת לכל מה שכתוב בוודד הקדוש כי כל התנ"ך מצוות היגיון תר"ג עצות להאדם האדק שיוכל להשיג את האלקותו יתברך. ומצנינו למדנו שכל עירך תכלית כל התורה כולה נעוצה בהוצאת זה של "אנכי ה' אלוהיך" שהוא מצות האמונה. כי כל שאר התורה כולה נולדה הימנו נתנים לתכלית ומטרה להיות לעזר וסיוע ביד האדם שיוכל להגיע להשגת "אנכי ה' אלוהיך". והנה כאשר נדייק בלשון הכתוב משמע שישנו קשר עמוק בין ענין יציאת מצרים לעבודת האמונה, והיינו כי השגת האמונה והדביקות בהשם יתברך תלוי דרבה כפי גודל הבחינה של יציאת מצרים. כלומר, כפי מה שהאדם זוכה לצאת מכל בחינת זורמת מצרים וקליפותיה, כך באותה המידה דרי הוא זוכה להשיג את אור אלקותו יתברך שמו. שהרי כבר היו מילותינו אמורות מקדם שאין יציאת מצרים האמור כאן איזה סיפור בועלמא שקרה מלפני רבות בשנים, אלא הדרים אמורים לכל אדם פרטי באשר הוא, כי כשם שישנו את הכללות של מצרים כך ישנו ג"כ את הבחינה של מצרים הפרטית אשר כל אחד ואחד שריו בתוכו, והכוונה בזה לדעו הקליפה של פרעה מלך מצרים אשר צוץ ואמד לא ידעתי את ה', והוא היפך מן אור האמונה לדעת ולבחין שכל הנעשה איתנו הכל הוא מאיתו יתברך שמו ואין אדם נושא אצבעו

לימודים מאת הרב אברהם דב' אל אבסטין שליט"א, בעמ"ס טוח אברהם

בספר **קדושת החיים** מובא מעשה: יהודי אחד התאונן בפני רבו על מר גודלו וכו' וביקש שיתן לו כב' הרב איזו "סגולה" שתוציא אותו מהבעיות שלו. ענה לו רבו, הפסוק אומ': "והייתם ל' סגולה" (שמות יט). התוודק נתנה "סגולה" לאדם, ע"י "והייתם ל' - וזכים ל' סגולה", ואין סגולה יותר טובה ומעילה מהסגולה שהתורה עצמה נתנת. ואין זוכה להגיע לדרגה של "והייתם ל'?" ע"ז אומרים חז"ל (ברכות פק א', הל' ה') על הפסוק (משל כג כו): "תנה בני לבך ול' ועיניך דרכי תצדנה" אמר הקב"ה, אי ירבת ל' לבך ועיניך אנה ידע דאת, על. ע"כ. הקב"ה בכבודו ובעצמו אומר לנו מהי הדרך? להשגת הסגולה האמורה בתורה, אם שומר לב ועיניו מחטוא בהן, זוכה להיות "ל' סגולה" ונהיה ממש של הקב"ה! ואין לך סגולה טובה מאת - "והייתם ל' סגולה" דרי הסגולה שאמרה בתורה הקדושה הוא מי ששומר קדושתו, ושומר עיניו מראות ברע, ודרי הוא

[illegible]

ובספר **חובת והלכות** (שער אהבת השם פרק ו) הביא מעשה על אחד מן החסידים שהיה הולך במדבר ומצא אדם ירא ה' שישן שם לבדו, וכאשר שאל אותו: מהגד נא לי אחי יקירי, האניך מפחד לישון במקום כזה אשר שורץ חיות רעות שיכולים לטרוף את האדם במהי יד, נענה אליו אותו האיש ואמר להחסידי הרואה: הריני אוכל לפחד, והרי מתיבש אני מן הארלקים שהיא אותו מפחד מולות, והדברים נוראים ומבהלים במהעלתיני על לב עד כמה יכול האדם לזכר את עצמו ולהתעלות בעבודת האמונה עד כדי כך שהיה מרגיש בחוש איך שהש"ת יושב לצידו ממש, ובושה כיסתה פניו להעלות על דל מחשבתו איזה צל של פחד ורעדה, ומסופר על **הבעש"ט הקדוש ויצ** שקרה פעם בעת הזיכנו להתבודד בין עצי היער, והנה הבחין באר החולך ומתקרב למלול, והבעש"ט גורל אמונתו וזע ולא ידע מפני האר, אך רתחוק באמונה פשוטה כי הש"ת נמצא, ובלי רצונו לא ירדע לו כל און, ואכן כמה אמונתו זו נקדע פתאום האר לגורם יודיד מלפניו אביתו שבשמים שיטע אמונתו בלבנו תמיד ונודה דבקם בו ת' כל מי חיינו אכיר.

דברים נוראים! השומר עצמו בענייני קדושה [פרישות מע' יות, שמירת העינים, שמירת המחשבה, צניעות וכדומה], זוכה להשגחת השי"ת. אבל חר'ש מי שאינו שומר עצמו מעינים אלו, זו סיבה שהקב"ה מסלק השגחתו מעליו.

ומ"מ חזינן כאן, שעם זהו הדבר האחת שמפדש בהתורה שאם אינו וזהו בזה יהיה סיבה שהורש הקב"ה מסיר השגתו מעלי, ואדרבא אם יהיה וזהו בקדושתו יהיה סיבה לסגולה נפלא שיסחה לישועת ה', מבואר מזה גודל נחיצות הענין. וזהו הדבר חשוב במאד מאוד אצל קוב"ה, ואם אחד מכיר את זה, יהיה סיבה שיתחזק עצמו במאד מאוד להיות וזהו בענינים אלו, ומבואר כאן שבידי של כל אחד לוכת לשמירה מעליו מאת הקב"ה, אם יורז בעניניו קדושתו, והיה זו סיבה שהקב"ה שגחיו עליה, ושמרנו בכל דבר וצוקה ומכל נגע ומחלה, אבל אם יורש אינו נודר בעניינים אלו, זו סיבה שחורש יקר לו דברים לא טובים. החכם עיניו בראשו!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZTDO expense

מעשה אבות .... סימן לבנים

נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבודך ... (יה-ה)

An expert in the field of understanding the human mind and psyche, **Rabbi Abraham J. Twerski ז”ל** recalled an episode that he witnessed when he was a psychiatrist in a large state hospital with hundreds of mentally ill patients. Medical students would visit the hospital periodically and he would deliver lectures as well as show them the various cases that were described in psychiatric literature but rarely seen outside of an institution.

On one occasion, while touring a chronic care facility, Rabbi Twersky pointed out a man who was the “senior” patient in the hospital. He was admitted fifty-two years ago at the age of seventeen. He hadn’t spoken a single word for the last fifty-two years. On top of that, he maintained a very unusual routine. After breakfast he would stand in a corner of the community room and assume an absurd contorted position with his hands directed upward, and he would maintain this position for hours until he was called for lunch. After lunch, he would return to this position till supper, and thereafter till bedtime. No therapy or medication, even electroshock treatment, had served to alter his behavior which he had maintained for all these years. No amount of urging could get him to sit down except at mealtimes.

One of the young medical students on the tour asked if he could talk to this patient. “Certainly,” Rabbi Twerski said, wondering what impact the young man thought he could have on this patient when decades of psychiatric efforts had failed.

The student approached the man and told him that he must be tired from standing for so long, so why don’t you sit down? The man gave him a blank stare and did not move. The student then assumed the contorted position of the patient, equaling his posture with great precision. Looking directly at the patient, the young medical student said, “I’ll stand here like this. You can go sit down.” Without a word, the patient sat down on a bench for the first time in fifty-two years!

The entire facility was in an uproar! What they could not understand or remedy for over half a century, this young medical student figured out in less than 5 minutes. Rabbi Twerski was impressed and said, “While it’s impossible to know what was going on in this man’s mind, it is likely that his delusion may have been that by assuming this weird position, he was holding up the universe, and he clearly could not submit to all entreaties to leave that position, lest the world collapse.” (You may ask, as we all did, why did he leave to eat and sleep? But there was no rationale to his behavior.)

For all those years no one had understood this person until this ingenious medical student solved the mystery. But why? Granted this was irrational behavior but what we suddenly understood was that this unusual behavior had great meaning to the patient, and yet no one had tried to understand it. This strange behavior was just dismissed as “crazy” and no more consideration was given it or him. By showing this patient compassion and understanding, the medical student did a *mitzvah*, he showed kindness allowing the patient to feel some relief. A connection was formed between the irrational mind and the rational. Who knows how far such an understanding might have gone if it happened many years before.

Sometimes the biggest *chessed* one can do for another is attempting to understand someone else’s situation. Even if we don’t agree with that person, and he may even be doing something weird or strange, we should try to understand where he is coming from and help him. Unfortunately this is a big problem with many people, especially with today’s youth. They act sometimes not the way we want them to. To label them with derogatory names (bums, OTD, at risk, etc.) will not help and can only hurt them more. What we need is to use our compassion and ingenuity to try to understand that there is a “method to their madness.” We must befriend them and find out what precisely is bothering them. We must try to understand them no matter how far apart our beliefs might be. This is true kindness, a connection. If more of us tried to build this bridge, there’s no telling where such kindness might take us. Think about it the next time someone around you acts in a way you do not immediately understand. You might just help him or her in a way you never thought possible.

ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו... (ישע”ו-ב)
Yeshaya HaNavi views a vision of the Almighty seated atop a lofty throne, with the holy *Merkava* (chariot), in the year of the death of King Uziyahu of *Malchus Yehuda*. In the vision, *Hashem* declares, “*Go, say to this Nation: ‘Hear, indeed, but do not understand; see, indeed, but do not grasp.’*” Surely, our intention is to always try and understand the word of *Hashem*. Why then are we now told to hear and see things but not to grasp and understand them?

Rabbeinu Avraham Ibn Ezra ז”ל explains that while we always want to understand *Hashem’s* words, sometimes hearing the words without fully understanding them can save us from a tremendous amount of terror and pain. He explains that throughout history, the Jewish people endured terrible

tragedies - some of which are too unbearable to even think about. Yet, through it all, *Torah* Jews always have and continue to turn to the leaders of their generation to understand the tragedy and learn the lessons from it.

Sometimes the answers are clear, but sometimes the ways of *Hashem* are really not. The Ibn Ezra tells us that it is not always our job to understand every single thing - sometimes our duty is to not question the Almighty’s actions and just accept our fate. By no means does this imply that we must lay down our arms or be led like sheep to the slaughter. Rather, there are times when we seek out answers and fight battles, and there are times when a decree is simply the will of *Hashem*, and it is our duty to accept it.

והזוהרתה אתהם את החקים ואת התורת ודודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ... (פ-ב)

Yisro advised Moshe to establish a more efficient judiciary system, having a succession of judges working under his supervision with Moshe being above them all, teaching them all they need to know. What is this “*Derech*” the *Torah* refers to?

The **Chofetz Chaim ז”ל** in his introduction to his **Sefer Ahavas Chesed**, says that it alludes to a *derech* of *chessed*. There’s a *haideia* in the word הדרך because it is the first road paved for us by the first of our forefathers, *Avraham Avinu*.

Perhaps we can add the following added thoughts. On the *posuk* in *Lech Lecha*, “ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך”, **Rashi** quotes the famous words of *Chazal*: ואגדלה שמך זה: ושאומרים אלקי יצחק, ואגדלה שמך זה: ושאומרים אלקי אברהם, ואברכך זה: ושאומרים אלקי יעקב. יכול יהיו חותמין בכלן, תלמוד לומר והיה ברכה, בך חותמין ולא בהם” We mention all the *Avos* in the first *beracha* of *Shemona Esrei*, but we close only with “מגן אברהם”. The **Zaida ז”ל** would quote from commentaries that this *chasima* refers to the *chasima* of the *Yamim Noraim*. During the High Holidays, we do *teshuva* out of *yirah* - Fear of *Hashem*. But that isn’t the ideal *teshuva*. It is by far more preferable to repent completely out of *ahava* - a love for *Hashem*. Consequently, one would have thought that his fate is sealed with the *middah* of *Yitzchak Avinu*, which is *yirah* - “יד” והיה ברכה, בך חותמין” - the *chasima* is complete on *Hoshana Rabba*, after *Sukkos*. Through our “זמן שמחתנו” we have surely achieved a *teshuva* מאהבה.

Similar, but following a different “*derech*”, some say this *Chazal* refers to our *geulos*, our redemptions. Thus, “כחל יהיו” - “חל” והיה ברכה, בך חותמין” - the *geula* will come when we follow *Avraham Avinu’s* ways of doing *chessed* and being kind to one another. The *Gemara* teaches us “עולם חסד יבנה” - the *Torah* begins with *chessed* and closes with *chessed*. This teaches us how critical it is to do our utmost to perpetuate *Avraham Avinu’s* legacy. And with that ideal, we will hasten the ultimate *geula* בעזה”ת

משל למח הדבר דומה

והיו נבנים ליום השלישי ... ידד ה’ לעיני כל העם על הר סיני (יז-א)
משל: The *shiurim* given by the legendary *Gaon, R’ Shlomo Zalman Auerbach ז”ל* were renowned. Many *Talmidim* actively participated, entranced by his breathtaking knowledge and penetrating comprehension of all areas of *Torah*.

But being the *Gadol Hador* didn’t always allow R’ Shlomo Zalman the luxury of adequately preparing for his classes. Many times, he had to rely on his vast encyclopedic knowledge to deliver a *shiur*. On one particular occasion, he told his wife to tell anyone who called that he could not be disturbed since he was preparing for a *shiur*. When his wife entered the room, she noticed that he was lying on his bed.

“I thought you were preparing for a class?” she asked in surprise. “Why are you resting? And where are the *seforim*?” R’ Shlomo Zalman replied: “Resting before giving a *shiur*

ולא תעלה במעלת על מוכחי
אשר לא תגלה ערותך עליו ... (ב-בנ)

Parshas Yisro is one of the most fascinating, inspiring, and uplifting *parshiyos* in the *Torah* as we read the account of *Matan Torah* at *Har Sinai*. In this *parsha* we affirm that the *Torah* is מן השמים, and was received by all of *Klal Yisroel* through *Moshe Rabbeinu*. These fundamental principles of faith are recorded here and embraced forever by the Jewish people.

After the entire episode of *Matan Torah* takes place in all it’s glory, the *parsha* concludes with a message for all future generations. The final *posuk* discusses a seemingly unrelated law about building a ramp for the *kohanim* to walk on when they bring sacrifices up to the *mizbeach* (altar), as opposed to steps going up. Now, what could possibly be the connection between these two seemingly unrelated topics? What does *Kabolas HaTorah* have to do with building a ramp for the *mizbeach*?

Rashi tells us something fascinating - a foundation of the entire *Torah*. He writes that the reason we are commanded to make a ramp rather than steps is to avoid “גילוי ערוה” by taking large strides walking up steps. It is a disgrace for the holy stones of the *mizbeach* to be exposed to the “*Ervah*” - nakedness, of the *kohanim* (the *kohanim* wore loose pants under their outer garments) as they “climbed” the stairs going up to the *mizbeach*, and therefore to protect the honor of the *mizbeach* a ramp must be built rather than steps! Can you imagine ... if we must go to such great lengths to protect the honor of STONES, denotes Rashi, how much more must we be exceedingly careful with the honor of our fellow Jews?

With this idea, the account of the giving of the *Torah* is concluded because without proper respect for a fellow Jew’s honor, there is no way one can truly be *mekabel* the *Torah* and live a proper life! *Matan Torah* begins with the unity of the Jewish encampment at *Har Sinai* and ends with a lesson on honor and respect. In fact, this is the beginning, the ending, and the entire body of the *Torah* - without which one can only dream of being a true member of the *AM SEGULA* that we are meant to be!

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ZT”L

מחשבת הלב

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה